

492/525

238

9/6/52

אנשי
הקולנוע שבין זוגי הילד
למקופת, ושל הילד

זוגי

לפני זמן מה הלחמנו את
מחנה הפעולה שמוני בטח הולכי
בשלה אל רפס. לדעתנו זה נע
כך.

אין זוגי להפוצץ כי נחוש זועם
בכל פעם שדעתנו לענין זוגי
מדהויים זועם זה לאשרי פחה
פחה בדמך על הסכמתו.

בכא כה

ועד קרית אוננו
בתיבת המזרחית חנה
נחמי

מלכות

50 45 N

3481.200	דמי
2000.-	מלכות
1500.-	מלכות
<u>6981.200</u>	

36 ש"ח
 17 ש"ח
 22 ש"ח

1.578.800	מלכות
<u>1.152.200</u>	

2.671.-

9.652.200

3.182.945 מלכות

3.182.945

12.835.145

3481.200
1518.800
<u>5.000 -</u>

2.183.950
2.183.950

כ"ק אל תאמץ

לכבוד
סי"י סכון של חילים שטוחררים
בכפר אונז, אגודה שטרטית בע"מ.
פ ת ח - ת ק ר ה

א.ב.

אבו הח"מ טעוירים דעת ימים גזה כדלעפן:

הואיל ולפי החוזה שביניכם ובין הפירמה "פיק את הרלינג" מיום
התיבה הפירמה הנ"ל להקים ולבנות על הסמך הגובל עם שכוכם בכפר א
נוסף ל100 יחידות היור הבטלות בשכוכם גם 100 יחידות נוספות, באנו
התבאים המפרטים בחוזה הנ"ל כתבאי שתבא דרישה מצדכם בכתב תוך הזמן
בחוזה הנ"ל,

הואיל ואנו הח"מ מעובינים בכנין 100 היחידות הנוספות הנ"ל
ובשכ"ל הכרינו,

לכן הבנו לענות אליכם בבקשה לשלוח לפירמה "פיק את הרלינג" הנ"ל
הודעה הזכרת דלעיל בהתאם לסעיף 1 של החוזה הנ"ל מיום 13.8.50 וא
שתחייבם גזה לשלא בקפדנות אחרי כל הודאות החוזה הנ"ל שביניכם ובין
הפירמה "פיק את הרלינג" ולשלא את כל התחייבות המפרטות בחוזה הנ"ל
המשולות עליכם כלפי הפירמה "פיק את הרלינג" הנ"ל עד כמה שתדבר בו
וקשור עם הקטת ובנין 100 היחידות הנוספות כמפרט בסעיף 1 של החוזה

במקרה ולא תעים או נעים אחד מהתחייבות הנ"ל אל לנו יחיה לפי
עבור כל הנזקים העלולים להגרם לכם כתור צו יסיר עם הפירמה "פיק את
כתוצאה מהתחייבותנו או הפרתנו כש"ל לרכות תשלום ההוצאות ושכ"ל עומד

אנו שותרים גזה על העורך בעקלת ופטרות התראות בוטריות ועצם
הצרת אחד התבאים של החוזה הנ"ל מיום 13.8.50 שביניכם ובין הפירמה
את הרלינג" מצדנו או על יריבו תסמט במקום התראה בזאת ותבא במקומה.

הודעה על חייב באנו על

תל-אביב,

אבו הח"מ "ישי" סכון של חילים שטוחררים
בכפר אונז, אגודה שטרטית בע"מ טכ"טים בזות לתוכן ה
התחייבות הנ"ל.

תל-אביב, 51.

מ"ס 36
ג' 1
מ"ס 2

מדינת ישראל

משרד הבטחון
אגף ליישוב החיילים ושקומם
ה"ה הרלינג - פיק, כפר אוננו אל:

168

י. פייכמן, קוזר לראש האגף בעניני שכונ ודיור גאח:

אלול חשי"א
תאריך: 10 ספטמבר 1951

יד/808/553 מס.

א.נ.א.

הנדון: דו"ח חדשי מהקדמות העבודה.

רצ"ב מופס לדוגמא לדו"ח חדשי מהקדמות העבודה בשכונ החיילים המשוחררים הנבנה על ידכם. נא לחקרי במלוי הסעיפים המחייבים בהתאם לדוגמא המצורפת ולהעביר/ אלינו לא יאוחר מראשון כל חדש בקר החדש שהלף.

בכבוד רב,

פייכמן
קוזר לראש האגף בעניני שכונ ודיור

שז/ים

שעה ישיבה ראשונה סוף הדיון

מדינת ישראל
דولة اسرائيل

הודעה לעדים - אعلان שהיו

שם המשפט: כחמור' בתא, רת' אילן - 14
 מס' מס': אז 767 בפני בית הדין
 ל מזכיר, אילן אילן אילן
 אל אילן

8:30 1/1/57

בבוקר
סבא

בשעה
פי الساعة

עליך לבוא לבית המשפט הנ"ל ביום
יقتضى حضورك الى المحكمة المذكورة يوم

ומאז ואילך יום יום עד גמר בירור המשפט הנ"ל
ومن ثم في الايام التالية حتى نهاية رؤية القضية المشار اليها

עד לפי דרישת אילן אילן אילן
ס' מ' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

הוצאותך תשלמה עלי
 לפי קבלה
 מיום

ואם לא תבוא יוטל עליך קנס
ואן תחלף מ'ר'מ

התאריך 26/1/57
מזכיר אילן
ס'ר'ת'ר

לכבוד
"ישי" שכונ של חילים משוחררים
בכפר-אונז, אגודה שתופית בע"מ.
פ ת ח - ת ק ו ה

א.ב.

אנו הח"מ מצהירים ונתתיבים בזה כדלקמן:

הואיל ולפי החוזה שביניכם ובין הפירטה "פיק את הרלינג" מיו
התחילה הפירטה הנ"ל להקים ולבנות על הסמך הגובל עם שכונכם בכפר
בוסף ל100 יחידות דיור הנכללות בשכונכם גם 100 יחידות נוספות, כ
התנאים המפרטים בחוזה הנ"ל בתנאי שתבא דרישה מצדכם בכתב תוך הז
בחוזה הנ"ל,

והואיל ואנו הח"מ מעוניינים בכנין 100 היחידות הנוספות הנ"ל
ובשניל הבריבו,

לכן הננו לפנות אליכם בבקשה לשלוח לפירטה "פיק את הרלינג" א
החודעה הנזכרת דלעיל בהתאם לסעיף 1 של החוזה הנ"ל מיום 13.8.50
מתחייבים בזה למלא בקפדנות אחרי כל הוראות החוזה הנ"ל שביניכם ו
הפירטה "פיק את הרלינג" ולמלא את כל התחייבויות המפרשות בחוזה הנ
המושלות עליכם כלפי הפירטה "פיק את הרלינג" הנ"ל עד כמה שתדבר
ולשדר עם הקטת ובנין 100 היחידות הנוספות כמפרט בסעיף 1 של החו

מקרה ולא תקים או תבנה את החוזה הנ"ל ליתר היתר
עבור כל הנזקים העלולים להגרם לכם בתוך צד יסור עם הפירטה "פיק
כתוצאה מהתנהגותנו או הפרתנו כפייל לרבות תשלום הוצאות ושכ"ט עו

אנו מותרים בזה על הצורך בקבלת ושלוח התראות נושריוניות ו
הפרת אחד התנאים של החוזה הנ"ל, מיום 13.8.50 שביניכם ובין הפירטה
את הרלינג" מצדנו או על יריבו תשטט במקום התראה כזאת ותבא במקום

ולראית על הנ"ל כאנו

תל-אביב,

אנו הח"מ "ישי" שכונ של חילים, משוחררים
בכפר אונז אגודה שתופית בע"מ מטכ"מים בזה לתוכן ח
ההתחייבות הנ"ל.

תל-אביב, 51.

ע"י עו"ד דיבון:

הם דרשו לפי החשבון הסופי 213 או 212 אלף לירות בערך.

הם דרשו את הסכום הראשון המופיע כמוצג ת/3

דהיינו 211,909.567 ל"י. אנהנו רצינו לשלם הרבה פחות בערך 120000, סכמנו אתם בסוף שמשלמים מבלי להכנס לפרטים 190000 ל"י. היו נוכחים פיק ווגר מצדם פורת ואני מצד ישי. וכך נגמר החשבון בינינו.

הרלינג בכלל לא הסכים, אך גמרנו.

לא נתנו אשורים לכניסה לחברים אלא לאלה ששלמו

לנו עבור השיפורים. אך היה אחוז של מסתננים לבתים ללא רשותנו וללא תשלום כל החשבון.

רצינו לכלול את חשבון השיפורים החשמל בחשבון הכללי בכדי שהחשבון לא יפול עלינו כמעמסה נוספת, לבסוף גמרנו על 190000 ל"י שארנו פחות את חשבון שפורי חשמל. אולי נשפיע על הקבלנים שהם יקבלו על עצמם את החשבון ואם לא תהיה ברירה נשלם אנהנו את החשבון.

ע.נ. 5 נשבע כחוק:

שמי היים צבי פורת. גר בקריית אוננו שכונ "ישי" 120. עובד בבנין. הייתי יו"ר הועד של "ישי" בזמן השיכון שנבנה וגם יסדתי את האגודה. עד 2.2.1953 הייתי יו"ר הייתי אחד החותמים על החוזה עם הקבלנים פיק הרלינג.

זה החוזה מוצג נ/4 ולחוזה רק שני נספחים "פרוט היחידות" ו"מחירי ההוספות".

גרינברג עשה את עבודות החשמל בשיכון. כל העבודות סוג אחד דהיינו 9 נקודות סטנדרד שהיה כלול בחוזה נ/4 ועוד שפורים שונים כגון תוספת נקודות רגילות, אנטנות פעמונים וכו'.

סלמה

117

פיק את הרלינג
קבלנים לבנין וכבישים
פתח תקוה

14 בנובמבר 1950.
פתח-תקוה, יום

בתשובה נא להזכיר

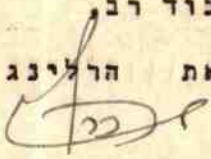
"שי" שכונ של חיילים משוחררים
בכפר אונן, אגודה שיתופית בע"מ
ע"י מר ח. ספקטור (פורת)
רחוב נוודוי,
פתח - תקוה.

א"נ

הננו מתכבדים להפנותכם לחוזה שבינינו מיום 13 באוגוסט
1950, ולציין שטרם קבלנו מכם את החמרים המפורטים בסעיף 6 מהחוזה
אף על פי שכבר עברו שלושה חדשים מיום חתימתו, ולכן אין אנו
יכולים להתחיל בעבודה.

בקשר לכך ברצוננו להפנותכם להוראות סעיף 2 (ב) מהחוזה

הנ"ל.

בכבוד רב,
פיק את הרלינג

בתחילה גמרנו על עבודות הסטנדרד. אחרי כן פרסמנו חוזר לחברים ביחס לשיפורים, ואחרי כן פרסמנו נספח לעניני חשמל (מוצג נ/1) על מנת שכל אחד יוכל לציין בו את השיפורים הנדרשים.

ע' 36

אחרי כן המציאו החברים את התכניות (נ/1) בחזרה לנו ואנו העברנו אותן להשמלאי גרינברג. היו גם חברים שמסרו את התכניות ישר לגרינברג. המחירים היו מחירי יסוד לפי החוזה. אנחנו רצינו שהשיפורים יעשו דרך הקבלנים בכדי שגרינברג לא יעלה את המחירים הואיל והתקופה היתה תקופה של אינפלציה ועליות מחירים יום יומית

עבודות השיפורים לא נכללו בחוזה שלנו עם הקבלנים

וזאת היתה כל הצרה.

פנינו לקבלנים באותה תקופה ביחס לשיפורים ושיפורי החשמל.

אמרנו לקבלנים כי הואיל וקיים סעיף בחוזה הדין בעניני חשמל מבקשים אנו שנקבל גם את השיפורים גם בתוך המסגרת הזאת. הרלינג אמר שהוא מוכן לעשות לנו זאת כטובה אם נשלם לו את כל הכסף מראש. לא שלמנו.

דאגנו לכך שהכספים אשר בידינו יושקעו כחומר לפני עליה במחירים. ומסרנו לשם כך כספים לגרינברג לרכישת החמרים.

אנחנו הבאנו את הספטים לגרינברג ובקשנו ממנו שהוא

יעשה את העבודה.

נ' 37

אנחנו שלמנו לגרינברג עבור חמרים שהוא קנה לשם ביצוע

העבודה.

חמרים לסטנדרד הרי ביחס לחוטים, קבל על עצמו משרד הבטחון לספקם. ביחס לחמרים אחרים שלא קבלנו בהקצבה נתנו כסף לגרינברג.

עבודת החשמל נעשתה בשני שלבים לפני הטיח ואחרי

הטיח. לפני השלב השני כבר היינו מסוכסכים עם הקבלנים.

באפריל 1952 בא גרינברג אלי ואמר: הקבלנים אינם

האצאאצאאא

רוצים לשלם לי עבור החשמל. כמו כן הוא מפסיק לעבוד, וכך

אמרו לו גם הקבלנים.

אמרתי לו: המשיך את העבודה על אחיותנו. במקרה שהם

יסרבו לשלם לך אנחנו נשלם לך, אנחנו אחראים לכסף. אל תדא

אני זוכר שהקבלנים זכו אותנו בחשבון עבור השלומים

ששלמנו לגרינברג לקניית חומר סטנדרד. על סכר מים ששלמנו

לגרינברג לקניית חמרי שיפור לא זיכו אותנו.

לא עשינו כל הסכם עם גרינברג.

בסופו של דבר לאחר שהקבלנים עמדו על עקשנותם ולא רצו

להכליל את העניין הזה בחשבון בקשתי מגורן שיקבל מגרינברג

חשבון כמה כסף הוא תובע מאתנו. גורן מסר לי שקבל חשבון

מגרינברג. החשבון הסתכם בערך ב-1700-1600 ל"י. החשבון ה

דרוש לי בכדי לדעת כמה נצטרך אנחנו לשלם לגרינברג במקרה

שהקבלנים בשום אופן לא ירצו לשלם לו עבור השיפורים. חוץ

מזה נדמה לי שגרינברג הגיש חשבון ישר ל"ישי".

את השיפורים החברים היו צריכים לשלם. האגודה שלחה

אחד מהחברים דוגמת נ/5, הוא החוזה שאני קבלתי. חוזר זה

גם שיפורי חשמל. עמוד א' של נ/5 מתייחס לחשבון חשמל סטנדר

עמוד ב' לשיפורי חשמל.

גרינברג המציא לנו רשימה המראה את חיובו של כל חבר

עבור שיפורי חשמל. הרשימה הזאת נמסרה למנהל החשבונות של

האגודה ה' וולך ועל סמך הרשימה נערכו החוזרים נ/5.

לפי ידיעתי הגיע לקבלנים כסף מהאגודה. החשבון שהור

לנו ע"י הקבלנים כלל רק עבודות חשמל סטנדרד.

ת/3 מוכר לי.

דרשתי ממך וגר שימציא לי חשבון עבור עבודות נוספות

של חשמל. הוא סרב, אך בקשתי שיתן לי חשבון "בערך" בכדי

שקבל חמונה שלמה לעניין.

באותו זמן לא רצייתי שגרינברג ידע כי ישנם חילוקי דעות ביחס לשיפורי השמל ועל כן בקשתי את החשבון מוגר. אחרי ת/3 היה מו"מ ארוך ולבסוף הוסכם שאנו משלמים סכום בערך 170000-172000 ל"י מזומן וכן שטרות. הכסף ששלמנו לקבלנים וכן השטרות לא כלל את הטך 1750 ל"י עבור שפורי השמל. שאלתי את גרינברג בתקופה יותר מאוחרת כיצד הסתדר עם חשבון השמל. והוא אמר גמרתי עם הועד החדש על סכום (שאינני זוכרו בדיוק בערך 800 ל"י) והועד מעמיד לרשותי גם את עוה"ד שלהם בחינם.

לא נכון שגרינברג לא קבל את החמרים עבור 18 הבתים האחרונים. הוא קבל את כל החומר הדרוש מאתנו. גרינברג קבל מהאגודה 1200 ל"י עבור חמרים בלי החוטים. כל החמרים לבית אחד עלו 10-11 ל"י.

להקירה נגדית נדחה למחר יום 24.2.54 והודיע.

(-)

24.2.55

ע' 40

הופיעו בשם בעלי הדין עו"ד מאירי וקולודני, וה' מנחם עיני יו"ר אגודת "ישי".
העד חיים צבי פורת ממשיך עדותו בשכועה:
עו"ד קולודני:

אבקש רשות להציג שתי שאלות נוספות ששכחתי אתמול:
אנהנו לא אימנו אך פעם על גרינברג שנקח חשמלאי אחר.
רצינו שהוא ימשיך בעבודה אך לא השתמשנו באיומים.
גרינברג מסר את עבודתו כולל הבקורה באוגוסט 1953.
הענין נמשך כ"כ הרבה זמן מפני שהיו לנו סכסוכים עם הקבלנים והיתה הפסקת עבודה. גם גרינברג הפסיק את העבודה והתחיל בה רק אחרי שהסתווה עם הועד החדש של ישיש שנכנס לכהונתו בפברואר 1953.

גם גרינברג הפסיק למעלה משנה את עבודתו.

כאן הופיע ה' דיבון.

XX:

לפני אוגוסט 1953 לא היה קו של החשמל. כלומר

גם אלו היו כל העבודות הפנימיות גמורות אי אפשר היה לחבר

לחשמל, אך העבודות הפנימיות לא היו גמורות. דרשנו

מגרינברג שימשיך בעבודה אך לא באיומים. השתדלנו שגרינברג

לא ידע על המחלוקת וחילוקי הדעות שבינינו לבין הקבלנים,

אך נודע לו שאנחנו מסוכסכים עם הקבלנים.

הדבר נודע לו באפריל 1952. זה היה כערך באותו

41 74

זמן שאני נכנסתי לבית. אני נכנסתי לבית ב- 28.4.52, לא

אוכל לומר אם עבודות הסיה היו כבר גמורות באותו זמן.

בערך 30 בתים היו עוד באמצע עבודות סיה.

השתתפתי יחד עם ועדה של האגודה בהכנת החשבון

הסופי. בוועדה הזאת היו ביבר מאיר, גורן אבישי, ולסרוגין

גם דוידוביץ, ולבסוף גם איצקוביץ.

צרפנו את חשבון עבודות החשמל הנוספות, מהחומר

שיקנה, מחשבון שכר עבודה שעשה גורן עם גרינברג והוספנו

הוצאות אדמיניסטרטיביות ביחס מסוים.

מחיר נקודה השמלית עלה על 2 ל"י, פי 2-3.

אני מסכים שגרינברג גמר את עבודתו וזכאי לתשלום.

אמרתי אתמול שלא יתכן כי יוצא סכום של 700 ל"י על 18

בתים אפילו אם לא היו קונים את החמרים.

אני נהתי הערכה שהחמרים לאינסטלציה חשמל סטנדרד +

שיפורים לא היו צריכים לעלות על 12 ל"י לכיתה לפי מחירים

רשמיים יסודיים.

החמרים לשיפורים כולם נקנו בשוק החפשי ע"י גרינברג

המחיר בשוק החפשי בחוטים היה פי 7-8. לא עשינו כל הסכם

עם גרינברג בקשר לשיפורים, רק מסרנו לו את ההזמנות.

לא מסרנו את ההזמנות לגרינברג לפי הסכם שהיה

שהיה בינינו ובין הקבלנים. הקבלנים ידעו שמסרנו את
עבודות השיפורים לגרינברג. הם לא התנגדו.
היתה ישיבה משותפת בין פיק גרינברג וביני ביחס
לכל עבודות החשמל. ואז לא נקבעו הוראות לעבודה אלא עשינו
מחיר של צנורות חשמל ושלמנו את ההפרש בין המחיר היסודי
והמחיר אחרי העלאה לגרינברג. אנחנו, פירושו האגודה.
אינני זוכר פרטים מדויקים, נדמה לי שאת המחיר היסודי
שלמו הקבלנים.

כמות הצנורות שהושבה באותה ישיבה כללה גם
עבודות סטנדרד וגם עבודות שיפורים.
אני זוכר שאנחנו שלמנו כסף לגרינברג עבור הפרש
במחיר הצנורות. אנחנו נתנו צ'יק. יכול היות גם שאנחנו
נתנו צ'יק לפיק הרלינג והם העבירוהו מיד לגרינברג.
באותה ישיבה לא דובר על כך שגרינברג יעבוד לפי
תכניות שאנחנו נמסור לו ישרות. על כך דובר בפעם אחרת
ביני ובין גרינברג בביתו.
ואינו כדבר מובן מאליו למסור הזמנות ישר לגרינברג
ולא דובר על כך.

ע' 43

גורן ואני רכזנו את מסירת ההזמנות לגרינברג.
יתכן כי חבר מסר הזמנה בודדת באמצעות השומר. אנחנו לא
נהגנו כך.

אף חלק מהתכניות הועבר ע"י משרד הקבלנים. לקראת
הסוף קבלנו העתקי חשבונות שהיה גרינברג מגיש לקבלנים.
בהתחלה לא קבלנו. אנחנו לגרינברג לא שלמנו כסף לפי
השבונות עבודה, אני מדגיש שחשבונות עבודה ולא חומר.
קבלנו מגרינברג חשבון שיפורים על מנת לחייב את
החברים. קבלנו רשימה של חומר.

xx ע"י עו"ד דיבון:

כל סכום ששלמתי לקבלנים שלמתי באשור המהנדס.
לא היה אשור בכתב אלא המהנדס ידע מכל תשלום. המהנדס

פישברג שמשון.

ב"כ הנחבעים:

אני מבקש לרשום למען הסדר שאני מתנגד לכל השאלות האלה בתור בלתי רילבנטיות.

ע' 44

אינני זוכר סכום בדיוק אך חלק של אשורים בכתב של המהנדס היו, נדמה לי 13-15 חשבונות מאשורים ע"י המהנדס.

יתכן כי החשבונות עד אוגוסט 1951 היו באשורים של המהנדס.

אני שפלתי במסירת השטרות לקבלנים בגמר החשבונות יחד עם האחרים שהיו רשאים לחתום. השטרות נחתמו אחרי אשור האספה הכללית של האגודה. האסיפה הכללית החליטה לחתום שטרות.

הייתי רשאי להסב את השטרות לכסוי החשבון הסופי של הקבלנים.

המהנדס אשר כל סכום ששלמתי לקבלנים בעל פה כשלא אישר בכתב.

נדחה למחר שעה 10.30.

(ה' דיבון):

x עלי לחקור את העד במשך 45 דקות נוספות).

(-)

25.2.55

הופיעו בשם בעלי הדין עוה"ד מאירי, קולודני ודיבון.

ה' פורת ממשיך בעדותו לשאלות עו"ד דיבון:

יתכן כי מוצג נ/6 הוא האישור האחרון של חשבון ע"י המהנדס. לפני זה שלמנו רק לפי אישורים בכתב. מוצג נ/7 קבלה על תשלום שכר למהנדס.

בפברואר 1953 התפטרתי מלהיות יו"ר הועד של "ישי".

ע' 45

לא נכון שאמרתי באספה שבה התפטרתי: "אני עוד אלחם

בכם". אמרתי: "אחם הולכים בדרך בלתי מוסרית, אתם לקחתם

על עצמכם, אני אלחם בעד המוסר."

רא:

הקו של החשמל הונח באוגוסט 1954. בקורת החשמל בשכון נעשה כמה שבועות או ימים לפני כן.

גרינברג הגיע לידי הסכם עם אנשי הועד החדש לפני הבקורת. הם נתנו לו סכום במזומן בין 500 ל"י ל-800 ל"י ואת שרוחי עוה"ד שלהם.

גרינברג פנה אלי בפעם האחרונה יום יומיים אחרי התפטרותי. הוא אמר לי "מה יהיה אחי? המשכתי את העבודה שלי על סמך הבטחתכם.

הפרשי המחירים בנוגע לעבודות הסטנדרד ושיפורים היתה האגודה צריכה לשלם.

בהחלפת הבטחנו לקבלנים לשלם את כל הכסף מראש עבור השיפורים ובחנאי זה הסכימו הקבלנים לקבל על עצמם את ביצוע השיפורים. אז ערכנו את חשבון כמויות הצנורות הדרושים. אח"כ הדבר לא יצא לפועל כי לא שלמנו מראש. ב"כ הנתבעים:

אלה עדי.

ב"כ צד ג' ה' דיבון: ע' 46

אני מבקש לקרוא לפקידה של האוצר לחיל שהזמנתיה להגשת 2 צ'יקים משוכים על צד ג' לפקודת הנתבע פיק את הרלינג האחד מס' 12917 על סך 5625 ל"י מיום 15.3.51, השני מס' 56066 על סך 2000 ל"י מיום 4.6.52.

ב"כ הנתבעים:

אנו מורים בחתימות ההסבה על צ'יקים אלה (אין צרך בהגשתם). אני טוען כי הצ'יקים האלה לא ניתנו ע"ח שכר עבודה. אינם רלבנטיים בכלל לענין זה. אני מודה כמו כן בקבלת סך 171800 ל"י ע"ח שכר עבודה. יחד עם זה אני מודה שהגיע לנו בקרוב 211000 לפי מוצג ת/3. אני מבקש לקרוא שד את ה' הרלינג על מנת שיעיד אם 2 הצ'יקים הנ"ל לא קבל ע"ח שכר עבודה.

החלטה:

ענין זה למשפט בין הנתבע וצד ג'. ולא בשלב זה ובזמן זה.

(-)

מופיעים: עו"ד לברון וכו"ד דעואל
עו"ד קולודני ב"כ הנחבטה.

עד תביעה מס. 1 ה' בר-נתן מברחה נשבע טוב ומעיד:
לעו"ד קולודני (המשך מאתמול)

אמרתי שלא היה צורך לקבוע מגורים מתחת לחלונות. אפנס
האלה יכולות למנוע התהוות סדקים מתחת לפתחים, אך הן מעלות את
הבניה. ב"ד"כ לא נהוג לעשות תגודות כאלה בשכונים.

אמרתי שהשפחה לא בסדר וזו אחת הסיבות שהצבע התקלף. ה
העקריה היא טיב הצבע. העבוד של הפז בכל המקום צריך להיות בס
ההתקלפות של הצבע נובעת מטיב גרוע של החומר. אך פעם לא עושי
בלי שפחה. כל עבוד של עץ צריך להעשות בצבע יסוד, שפחה, ומס
פעמים צבע שמן עם כסוי לק. שפחה הוא דבר הכרחי בדרך כלל. ב
אין מותרים על השפחה, כי זה מוכרח להיות.

השפחה צאל זה דבר המגדיל את החוצאה. שאלה: מה דעך
נאמר בתוזה שיש לעשות את הנגרות בלי שפחה. תשובה: אינני חוש
מאשר לעשות נגרות בלי שפחה. לשפחה יש דק תפקיד אחד שהעץ
מורקבון. להתקלפות הצבע אין כל קשר עם השפחה. התקלפות הצבע
מחומר קרוע.

אינני יודע מי היה מקבל את החומרים בתקופת הנדונה. הק
או בעל הבית. מצאתי כמה משקופים לא מחוזקים. החזוק נצטה ע"י
ממרים ועוגנים. מבחינת המחיר פרקטיקה מראה שאין הכדל בין
זו שאלה של תשומת לב. בבניני מאר וכבנינים זוליה צריכים לתז
המשקופים באוהו אופן. בסעיף 6 של התיאור הסכמי לא נאמר באי
אופן לתזק את המשקופים. זה ניתן לפקוחו של המנהל ומבוצע ע"י
זה על האחריותו של הקבלן.

המנהל המשיח אין בכוחו לראות את כל הפרטים, אם המנה
בודק עליו להתרות את הקבלן על הלקויים. חזוק משקופים זה דבר
לכל הבתים ולכן המנהל יכול להשתלס על הלקויים בחזוק המשקופ
העובי של טיח חוץ הוא מ-15-20 ס"מ המנהל במקרה זה קבע המי
ובזה חסך הוצאות בניה. בבתיים מסוייטים נוהגים לעשות טיח כשת
שכבות וזה בכדי להפסיח אא אי חדרת רטיבות. זה מעלה עוד יותר
החוצאה.

עד חביעה מס. 2 קריזה שלמה נשבע כחוק ומעיד:
 אני עלם לפי מקצועי. ת/4 הן 5 חמנות שלשית לפני סבול בשכון
 חייילים ישי, מתייחסות לבית אחד ברח' טרוטמלדור 78. ת/5 הן 7 חמנות
 שלשית לפני כשנתיים, לגבי בתים אחרים שטסטרס מסומן על פני הצלומים.

לעו"ד קולודני: מספרתי את הבתים
 לפי מה שהיה כתוב עליהם.

עד חביעה מס. 3 עבודי ששון נשבע כחוק ומעיד:
 אני מהגורס במכון התקנים הישראלי. אני עוסק במחלקה לבנין. יש
 מעבדה לחמרי בנין ואני עוסק בה. אני מזהה את התעודה ת/6 שהיא תעודה
 על תוצאות בדיקת בלוקים. נבדקו 3 בלוקים שנלקחו מבנין שכון חייילים
 משוחררים. צא"ב"כ מכון התקנים לקח את הבלוקים. הוזמנו ע"י אגודת
 ישי. הלחץ הממוצע היה 12 ק"ג לט"מ מרובע, בזמן שהתקן היה 30 ק"ג.
 התקן הוא החוזק המינימלי הדרוש. ההבדל הוא גדול מבחינת החוזק. בלחץ
 של 12 ק"ג אין הבלוקים ממלאים את תפקידם. זה מסוכן, קיימת סכנת
 התפוררות. ת/7 היא תעודה מתאריך שונה. אותו מספר בלוקים שהובאו
 ע"י אדם אחר. לפי הייתי מעלה את חוזקו של הבלוק הראשון מ-6 ל-8 ק"ג
 על ס"מ כי אז היה הממוצע 9 ק"ג על ס"מ במקום 30 ק"ג הנדרשים.
 במקרה זה לא נעשה הממוצע כי המרחק בין החלון הראשון והאחרון הוא די
 גדול (6-11).

ע' 20

הבלוקים של ת/6 נלקח ממעקות למרפסת. התעקה נחון יותר להשפעות
 אקלימיות. החוזק משקף את היב הבלוקים וזמן קיומם. ההבדל בלחץ
 משמש קנה המידה.

לעו"ד קולודני:

מעקה של מרפסת אינו קיר נושא יש תקן לגבי בלוקים למתיצות.
 לגבי קיר שאינו נושא הלחץ הדרוש הוא 15 ק"ג. אם אמרתי בעדותי ת/8
 שמר קולודני מגיש אותם לבית המשפט, שלגבי קיר שאינו נושא הלחץ הממוצע
 צריך להיות 12 ק"ג. יש לתקן את עדותי הקודמת. במובן שהממוצע צריך
 להיות 15 ק"ג לפי מיטב ידיעותי. אני חוזר כי מאשר אמרתי בעדותי
 הקודמת. ומרתי לפי מיטב ידיעותי, ייתכן כי אז התכלכלתי. יש לי הרושם
 שאז שפתי. פה אין לי אסמכתא, אינני זוכר אם אז הייתה לי אסמכתא.

בשנת 51-1950 היו חלק שיצרו בלוקים לפי התקן שלנו והיו
 כאלה שלא יצרו. אני מאשר את אשר אמרתי בעדותי (ת/9) לפי ההרגשה
 שנעשתה ע"י עו"ד קולודני, ואני מסכים עמך מה שנאמר בה. 3 בלוקים
 יכול לשמש מודד בשביל מנה של 3,000 בלוקים או חלק ממנה. לבית בן
 שני חדרים דרושים כ-1,000 בלוקים בממוצע. אני מסכים אתן שמטר
 מרובע אחד של קיר דורש 12 בלוקים. מספר הבלוקים הדרוש יכול להיות
 מצד יותר מ-1,000 בלוקים. 3 הבלוקים הנדונים לא יכולים לשמש

כגון אלה הנדונים התקציב הוא אחד הדברים החשובים בי המהנדס צריך להתחשב. ידיעותי על החשמל שאבתי מהשכנים וממשרדתי בעצמי ראייתי את הרעפים שבורים כמו עיני. ראייתי אותם 6-7 חדשים אחרי מסירת העבודה.

את הדו"ח שלי מסרתי ב-20.5.53 הפרוטוקול ערכתי בראשי אינני יודע מתי נשברו רעפים. אני ראייתי אותם שבורים. מה שנוג למעביר רטיבות - זה ראייתי כמו עיני כי כל אדם יכול להבחין על הקירות.

ע' 18

ה"ח לעו"ד רעואל:

בתקופה 50-51-52 היו שכונים רעים אך היו גם טובים. שוכני השכון תלוי במבצע. המבצע הוא הבונה, הקבלן, ולכן יש בעלי מקצוע טובים ורעים, ישנם אנשים בלתי מקצועיים שפסללים בבניה וזה גורם לטיב גרוע של המבנים. החמרים באותן השנים שהזכרתי לא היו כולל רעים. לא הייתה חובה להשתמש בחומר רע.

בדו"ח שלי ציינתי את הלקויים שנגרמו כחוצאה מאי תשומת הקבלן. בסתת אין חשיבות לטיב חומר גרוע, כי היה חומר מספיק יש לקויים בו זה באשמת הקבלן. הוא הדין בנוגע לבלוקים. אפשר לעשות אותם במכסה מלא של מלט ושוב יש כאן אחריות של הקבלן. לא מביאים מחוץ-לארץ.

ביחס לטיד. החומר הזה ניתן בשפע בארץ ויש לשמור על כבוד כל הפגמים בשכון שציינתי בדו"ח נבעו מבצע. כתבתי בדו"ח שיש שאין עליהם שליטה כגון מרצפות. פרט לטרק קל מתחח לחלון, כל הקו שציינתי נובעים מבצעו של הקבלן. כל שרשום, כל הכנית, כתוב הקבלן אחראי בעבור הבצע מבלי להתחשב אם זה באשמתו הישירה או

הגורם טובה מעל החלון מסיפת למניעת סדקים בקירות, הסדק הקונסטרוקטיביים נובעים מחוסר יציבות היסודות. התגורות מעל יכולות להקלא על הפרוצס של השקיעה אך לא יסלקו אותו לגמרי.

ע' 19

בחדשים הראשונים הערך של האמורטיזציה הוא אפסי. בדקתי הפית החזוני בעזרת כלי, (פתיחה) משום, ופביעת עין. העובדה שהחדר הייתה עובדה מסייעת. הרטיבות והפטריות היו ע"י רוב בחלק של הבית.

יש ערך מכריע לתקציב בבניה אך אין עושים זאת על חשבון הלקוי בסתת אינו נובע מהתקציב, כי באותו תקציב אפשר היה לעשות טוב. מחירי התקונים קבעתי לפי המחירים שהיו צריכים להשתלם ע

החתימו לבנות אצלנו 1951, הבתים שלנו היו פהאחרונים, הבניה נמשכה בערך שנה. במשך השנה לא בקרתי אף פעם במקום, ידעתי היכן נמצא הבית שלי אך לא בקרתי, לדאבונא היה לי אמון בוועד, קבלתי מכתבים מהוועד רק להוסיף מסך, לא קבלתי מכתב בדבר תאריך יציאת היסוד, ידעתי שתי החתילו לבנות, עברתי קטן ולא יכולתי להפסיד יום עבודה, השתתפתי מעט מאד באסיפות, השתתפתי ב- 3-4-5 אסיפות, באסיפות היו מספרים דברים של מה בכך, בשביל כל הבית שלמתי 2,150 ל"י, הרכה חברים בשכונן מכרו את הבתים שלהם, יכול להיות שמכרו ברווח גדול, אך בניתיים ירד ערך המטבע ולכן הם הפסידו ולא הרוויחו, לא התענינתי במכירת הדירה, כי אף אחדלא ירצה לקנות עם קירות סדוקים כאלה.

ע' 24

החקון של בתי דורש 1,000 ל"י ולי אין כסף, לא עפיתי אל אף אחד בשאלת החקון של הבית, אלא שידוע לי כי אחרים שלמו הרכה יותר אצא בשביל חקונים יותר קטנים.

אני חשכתי, אני לא מבין בשיח בלוקים, בעצים, לקחתי בלוק מהקיר והוא מתפורר, אני לא צריך להיות מומחה כדי להבחין בכך, אני יודע צשבכל מקום העץ הוא ישר וחלק, ואצלי זה לא כך.

ידוע לי שהנגרות בוצעה ע"י אנשי השכונן, לא ידוע לי מה עשה אשה עבודת הצבעות, שמעתי שאלה היו אנשי האגודה, ידוע לי שאנשי השכונן פסקו בנגרות, ורצוף.

ח"ח:

באמרי שהחקון דורש 1,000 ל"י, התכוונתי לחקון יסודי.

עד תביעה מס. 6 רענו יעקב נשבע בחוק ומעיד:

אני חבר ישי, גר בשכונן אוננו, אני חבר מהיום הראשון, מקצועי פקיד, במהלך הבניה בקרתי בשטח, לראשונה נתפנית ע"י הועד האגודה כמסקה על יציאת היסוד והבניה, זה היה בדצמבר 1950, אז מוניתי ואז בקרתי, היה לי תפקיד רשמי לחודש ימים, אחרי זה בקרתי בכל זמן המשכה הבניה, הייתי צריך לקבל הוראות מהמהנדס, ההוראות היו שהיסוד צריך להיות גבוה 20 ס"מ, בחוף חפירה בעלת עומק 30 ס"מ, ז"א השטח העליון של היסוד צריך להמצא 10 ס"מ מתחת לפני האדמה, המהנדס אמר לי שבכל יסוד צריך להכניס 225 שקימלט, ביחס לברזלים מסר לי שהרשח של הברזל הנמצא בחוף היציאה צריך 16 ס"מ גובהו, כשיצאתי לשטח מצאתי 3 יסודות, במשך החקופה שאני השגחתי שם באופן רשמי יצקו בערך 20 יסודות, ושמתי לב שאף פעם לא הוכנסו 25 שקי מלט ליסוד אחד, הוכנסו בו 20, 21, 22 שקי מלט אך לא 25 שקים.

ע' 25

כאשר בא המהנדס לשטח והוא שאל ישותי מה המצב, אמרתי לו

ה"ח: לעו"ד דעואל:

בלוקים כבת/6 משמשים לקירות נושאים. התקן למחיצות ולקירות
לא נושאים כולל בלוקים בעובי של 5-7 ו-10 ס"מ. התקן קובע שבדיקה
תעשה באקראי. 3 בלוקים מייצגים מנה של 3,000 בלוקים. אם יש מנה
יותר גדולה אין 3 הבלוקים האלה מייצגים את הכמות הנוספת.

עד תביעה מס. 4 יצחק ספקטיב נשבע כחוק ומעיד:

אני סקיר האחים סייבר. אני מנהל החשבונות. אני מוסר לבית
המשפט את ת/10 המראה בדיוק מנובמבר 1950 עד נובמבר 1952 על בסיס
החשבונות ששלחנו לתובעת הם שלמו לפי אותם החשבונות. החמרים האלה
מכרנו לפי הוראות של משרד הבטחון. מכרנו במחירי משרד הבטחון X רוח
שלנו. אינני יודע אם היו הפרטים במחיר בין אלה של משרד הבטחון ואלה
של השוק החפשי.

לעו"ד קולודני:

בשביל הסחורה בת/10 שולם ואני יודע שהסחורה ש פקו מחשבונות.
על החשבונות היה כתוב בשביל שכונ ישי. אני חושב שזה היה בשביל
שכונ ישי, כי אז לא היה להם בנין אחר. אני בעצמי ערכתי את כל החשבו
הזה. כל מה שרשמתי היה ע"ם חשבונות. אוריגינל נשלח ללקוח והעתק
אצלנו.

עד תביעה מס. 5 אבינא אברהם נשבע כחוק ומעיד:

אני גר בשכונ אונר. שכונ חיילים משוחררים. מקודם בבית 82
עכשיו 28. אני גר בו מחדש יולי 1952. כשנכנסתי לבית ראיתי שהעבודה
היא למטה מכל בקורת. אבודה הרצוף היתה לא ישרה והיו שבורות. העץ
הוא בלתי מעובד אפילו לא מוקצע, אם שמים את היד אפשר לחתוך אותה.
הקירות עקומים, עם בליטות וסקעים. בחורף הראשון המיים חדרו דרך
הבלוקים. הגשם חדר דרך כל הקיר. רציתי להכניס מסמר בקיר אחד אך לא
הייתי צריך פטיש כי זה נכנס מעצמו.

הבלוקים ממש כמו חול. בטיח היו התפוצציות. הוקט בדלת מ-3
חתיכות. העץ של הדלתות רקוב. בחלונות הכניסו כל מיני חתיכות של
עדים. גם הצבע ירד תיכף מן החלון. הרעשים בשנה הועטו, היות ולא
היו קשורים בכלל.

הצלומים ת/4 נעשו אצלי בבית לפי בקשתי. כל הדגמים מוכרים

לי השב. עכשיו לקראת החורף אני מסחר מהמוטטות. באחד הצלומים
הסדק הוא כה גדול שרואים את השמש מהצד השני. לא תקנתי ולא הרחבתי
את הסדק הזה. הסדק נוצר מלפני הרבה זמן. סדקים כאלה היו כבר מהתחלה
ללא שנויים גדולים. בהמונה אחרת רואים סדק בקיר אחר שגם דרכו פוחים
את השמש. מתוך הקירות אצלם בבית כל הקירות התצונניים סדוקים.

לעו"ד קולודני:

אני חבר של "ישי" מזמן שהחילו לבנות. נכנסתי ביולי 1952.

הסתפקו כפוי שסחי של הברזל. ואז קבלנו יסוד שהוא גבוה 16-17 ס"מ ולא 20 ס"מ. גם על זה אמרתי למהנדס. המהנדס אמר לי שהוא יתן הוראות שהברזל יורם ושלא יהיה על האדמה. במשך התקופה לאחר מכן המצב הלך ורע, נתנו מספיק חשוקים לרשת, שהחזיק את הרשת מבלי להתכופף. הגובה נשאר 16 ס"מ. הפקוד הרשמי הוטר ולא היה מי שיסגירה. האנשים נהנו מחופש ומחוסר מקוח.

הברזלים במקום לעמוד בזווית של 20 התכופפו. הגובה של הברזל ירוד מתחת ל-16 ס"מ. החשוקים הושמו למרחקים יותר גדולים מהמותר. כשהערת את הערותי למהנדס נכתו הקבלנים, הוא נתן להם הוראות בנוכחותי ואח"כ הוא שאל אותם אם זה בוצע. אמרתי לו שלא מבצע את זה, בתקופת דצמבר אל היו מ-20-30 יסודות. נתקבלתי אז כמזכיר הוועד המקומי של קריית אונו. זה היה מתפקידי לבוא. הייתי בעניינים אלה כל הזמן. באור מזכיר הוועד היה לי עניין לבוא במגע עם הקבלנים לאחר שהמועצה מטרה גם עבודה אחרת לקבלנים. בחדשים הראשונים היה מלש "נשר" שהיה טרי וטוב. אח"כ היה מלש גושים הוצרת חוץ שלא היה טוב. (הוא היה קרני)

ע' 26

רוב הכתים נבנו בקיץ. אז עשו חומר (יסודות ובלוקים) מבלי להשקות אותם. היה לי הרבה מאד זמן בשטח. כל יום בערך שעה או חצי שעה הבלוקים בתקופה שאני הסגחתי הבלוקים היו מורכבים מחצץ ומחול. בחורף הם קלו והשקאה והושארו בשטח כמה שבועות. חומר הבלוקים היה חצץ וחול - למרות שהיה חורף קבלו השקאה בקייץ בשטח דרומית להם. אצנשיא היום, עשו את הזימויף ומלס לא השקו אותם, ולא השתהו אותם, ושלוש ימים לאחר עשייתה הוכנסו לבניין.

שטח הבניה משתרע על 150 דונם. הבלוקים נעשו ליד כל בית. לא היתה השקאה בקייץ בכלל. ראיתי את המהנדס ואמרתי לו דברים חריפים. אדם אחד ממונה על השקאה. ראיתי שהוא לא מספיק לעשות את עבודתו. הבלוקים שהוצבו ליד כל הבית היו מסני סוגים, חוץ ופני אוחה התערובת שמשה לשני הסוגים. עובי הבלוקים של המרפסת הוא אותו עובי של היקירות החיצוניים. הבלוקים נמטרו לפועל שיעשה אותם בקבלנות.

עשו אותם על קני האדמה, מבלי להכניס מתחתם טח וזה גרם להכנסת אשפה. הפועל לא שם לב לעבודה. הוא השאיתחללים באויר בין החומר. משתי את הבלוקים בידיים. בייפו נוכח פעם לרגל תפקיד הייתי אצל המהנדס ומצאתי את המהנדס ואחד הקבלנים. המהנדס רב עם הקבלנים למה הבלוקים לא נותכים את הלחץ הדרוש. הקבלנים אמרולו שאם אתה נותן לנו 100 שקי מלס למהאנחנו נעשה בלוקים יותר חזקים אך לא יכולים לעשות זאת כאשר נותנים לנו 3 שקים למאה. למעשה עשו במקום 100 - 115 בלוקים מ-3 שקים, היו אנשים בשטח. ה' ריגור, אחד השותפים של הקבלנים, הוא היה בשטח הרבה זמן. העבודה של השכון נפסקה,

ע' 29

פעם ה' גנוסר מהנדס אזורי אמר לי כאשר פתח כיצד בונים בשטח
אמר שיש צורך לעשות קירות מסמ שהקרקע אינם שווה ולא לעשות יסודות
שטוחים בכל מקום. כתבתי למהנדס נדמה לי דרך הוועד של האגודה
והסברה כי כאן בשטח זה האדמה דורשת משהו אחר. אני מכיר את ת/11
שנכתב ונחתם על ידי.

נדחה להמשך ל- 1.2.3.1.1957.

והודע בפני עו"ד לוי, דעואל, וקולודני.

(-) א. מלחי

3.10.56

ס ו פ ס .

לא הייתי פועל אלא משגיח. לאחר שלק דייוו ביסודות הלכתי למהנדס ואמרתי לו. אי לא נותן הוראה לעבוד ולא הוראה להסתיק.

במשך חודש דצמבר 1950 מסרתי למהנדס 2 דוח"ם. המהנדס לא היה כל הימים כשטח. פעם בשבוע פעם בשבועיים. היה שם מנהל עבודה פניתי אליו. היה ה' וואגר מטעם הקבלנים האחראי לעבודה והיה מנהל עבודה שכני, ^{מאלי} דברתי איתו בערך באמצע חודש דצמבר. הצטרתי לראות שהחפירות יהיו בסדר בעומק הדרוש וברוחב הדרוש. אחרי זה השגחתי על הכרזל וכן גם על הכסון.

ע' 30

בחפירות הערתי להם וחקנו כאשר היה צורך לתקן. אחרי שהערתי בענין החפירות היבר חוקן. הייתי מעיר לפייר והוא היה נותן הוראות לפועלים. בקשר לחפירות היה בסדר. מה שנוגע לדברים האחרים, בקשר לברזלים ולמלט הערתי לפייר, פעם או פעמיים, התאונן בקשר להשקאה ולאחר מכן מינה אדם מיוחד שידאג לכך.

התלונה על ההשקאה נעשתה בזמן שלאחר גמר חפירי ולא הייתי משגיח בתשלום. בכל זאת התחשבו בזה. התאוננתי בקשר להשקאה בלוקים, עד אשר מונה אדם להשגחה על ההשקאה.

בחודש דצמבר הושקו הלבונים והושקו היסודות. על מה שהתאוננתי היה בקיץ כאשר הבלוקים לא הושקו. בדצמבר 1950 הושקו הבלוקים. בחקופה יותר מאוחרת חדלו להשקות.

את הבלוקים האלה שלא הושקו הכניסו לבנים. ראיתי זאת כמו עיני. בלוק שלא משקים אותו מתפורר ביד. אפשר לפורר את הבלוק בשעה שמחזיקים אותו ביד, אך בלוק זה אפשר להכניסו לחוך הבנין כאשר נוגעים בבלוק הוא מתפורר כמו שמתפורר חול.

יש על הבלוקים אלה קונסטרוקציה של בטון. אין הבלוקים האלה מחזיקים קונסטרוקציה של בטון. אינני יודע כי אינני מהנדס.

הבלוק בבנין הוא במצב סטטי ועל כן איננו מתפורר. בח' דצמבר והשקאה היחה בסדר גם החפירות היו בסדר לאחר שהשקנו. המהנדס לא בא כל יום ולכן לא יכולתי להתאונן לפנוי כל פעם על אי השקאה הבלוקים.

אינני מסכים לדברייך שהמהנדס היה בא יום יום. אמרתי שלא נתנו מטסיק מלט ליסודות וגם החפירות לא היו בסדר.

ע' 31

עו"ד דעואל - ב"כ התובעת.

עו"ד קולודני-ב"כ הנחבעת.

עד תגיעה מס. 6 רענן יעקב ממשיך בעדותו בחקירה ראשית של עו"ד דעואל:

שני שלמתי לאגודה עבור כל הבית כולל החשמל. שלמתי כמה עשרות לירות. כשנכנסתי לבית לא היה חשמל. כדי שאוכל להכנס לבית דרש ממני החשמלאי תשלום נוסף של 47.500 ל"י. כדי שיהיה לי חשמל בבית. החשוקים של רשת הברזל היו צריכים לעמוד ב-90 מעלות ולא ב-20 מעלות.

אמרתי שעשו את הבלוקים מזיפזיף ומלט ולא להפך שעשו זיפזיף. אחרי דברי החריפים עם המהנדס מונה אדם להשקפת הבלוקים. הבלוקים התפוררו בידיים בזמן שמספתי אותם.

א לעו"ד קולודני:

אני כל הזמן סקיד בקרית אונו. לא רכשתי לי בינתיים בית אחר. הבית שלי נמצא ליד הוואדי. אינני יודע אם זה מקום טוב או רע. מבחינת הגשמים לא משנה אם הבית נמצא ליד הוואדי או לא.

אם היו נותנים לי בחירה אולי הייתי בוחר מקום זה. פה במקרה זה עשו הגרלה ואני קבלתי את הבית כחוצאה מהגרלה.

יש מגרשים בשטח ויש מגרשים ישנים. הציצו לי להחליף את המגרש ולא הייתי מעוניין. הבית שלי הוא אחד הבתים שנמדדו כתוצאה מהיסודות. בנקודה זו מצבי יותר רע.

לא הייתה לי כל טינה לאחר שנתנו לי המקום זה. הציצו לי להחליף ולא רציתי להחליף. זה קרה לפני שבנו. ה' חיים פורש הציצו לי את ההחלפה הנ"ל. טיבת הצעתו אינה ידועה לי.

התחלתי להשגיח במקום ההוא בדצמבר 1950. התחלתי להשגיח עם התחלת העבודה. היו כבר 2-3 יסודות ובזמן שגמרתי את ההשגחה בערך בחודש דצמבר היו 20 יסודות.

אמרתי שביסודות הראשונים הוכנס פחות חומר ממה שנקבע ע"י המהנדס, ותפקידי היה להשגיח שזה לא יקרה. קבלתי תשלום בשביל ההשגחה. מסרתי דו"ח למהנדס ועפיתי זאת. אני עפיתי את שלי.

(נ/3 מוכנס בכל מה שנוגע לדברי העד בישיבה של 20.8.51)

לכל החברים שהשתתפו באסיפה הכללית היה ענין בבתים כמו שהיה לי. באותו הזמן היה יו"ר הועד מר טורה. מתקבל על הדעה שהאסיפה דחתה את הצעתי פה אחד והביע אמון מלא ביו"ר הועד. החכירה התייחסו ברצינות למה שאמרתי. דחיינו הצעתי פה אחד אני מסביר באי ידיעתם ואי התמצאותם.

הם לא ראו מה שנעשה. היסוד אצלי הוא לא בסדר. החפירה של היסוד שלי לא היה כבכל המקומות. היא לא מספיק עמוקה. האדמה אצלי קשה והתאצלו לעשות יותר עמוקה לכן עשו חפירה שטוחה.

הבית שלי הוא אחר משמונת הבתים שנסרקו קשה. כתבתי מכתב לועד בענין היסודות ב-20.8.51 מבצע העבודה הוא האחראי לבצוע העבודה במקום. אינני יודע מי האחראי לכך לעשות קדוח במקום יסודות שטוחים. אני יודע שאם אני מוסר עבודה לקבלן הוא אחראי לתמורה.

אנחנו מסרנו את הכניה לבצוע לקבלן. אני לא מהנדס ולא מבין בתכניות. אם הזכרתי את המהנדס במכתבי הנ"ל כנראה שיש צורך להתייעץ. אינני יכול לתת תשובה מדוע יעצתי אז לבנות למהנדס ולא לקבלן.

בראש הפעולה נגד הקבלנים עומד הועד. נכנסתי לועד לפני שבועיים. שמו של יו"ר האגודה הוא עיני מנחם. בזמן שהכינו את התביעה היו ידועים הנזקים בכל בית ובית. המהנדס היה בכל מקום ונכנס גם בבית שלי. הוא היה ובדק.

אינני זוכר אם אני אמרתי למהנדס בענין 35 הל"י של חשמל. אני חובע 35 ל"י כי לא היה בבית אור. צינורות היו חוטים לא היו בכית בכלל. היו רק צינורות. אינני יודע מה מצב החטים האחרים. לא היו חוטי חשמל בצינורות. היו צינורות ושום דבר אחר.

הבית שלי הוא מן הבתים שנגמרו בסוף. לא זכור לי על הסדר שהיה עם גרינברג החשמלאי. נכון שהיו עושים 115 בלוקים מ-3 שקים. זה היה בזמן יותר מאוחר. נדצטבר כשמלאתי את תמקידתי לא נמסר לי לבדוק זאת. אחרי זה טררתי כ-5-6 פעמים.

נגשתי לערימה וטררתי. טררתי את כמות השקים. הייתי רואה 3 שנים. הפועל היה מביא שלושה שקים השקים היו מלאים. בזמן בקורי המרובים (א.ו.ת. עמים) טררתי את השקים 36 פעמים. את כל שלושת השקים עוריקים בבת אחת. בחמשת המקרים בהם באתי ראיתי את אשר ספרתי.

לעשות 100 בלוק זה דורש כמה שעות רציני לראות איך עושים וכמה עושים. אחרי זה טררתי את הבלוקים. במקומות אלה שאני מעיד עליהם וראיתי אותם היו 3 שקים. 6 הפעמים שבדעתי היו במקומות שונים

בח' דצמבר בזמן שהשגחתי על הכניה לא התאוננו, על
הברזלים ביסודות כי אז הם היו בסדר לפי דרישות המהנדס. מסכים
אני שהחפירות והברזל בחודש דצמבר 1950 היו בסדר. לא היה לי מה
להתאונן בקשר לברזל.

בסוף החודש הייתי צריך להתפשר בגלל חומר בלתי מספיק
ליסודות ואי בצוע הוראת המהנדס בקשר להרמת הברזלים ביסוד.
כאמרי בסדר - החכונתי שכמות הברזל שניתן ליסוד היה בסדר לפי
הוראת המהנדס. מה שלא היה בסדר מהברזל לא הורט מתארמה במידה
מספקת שהכסוף יוכל לכסות אותו, וכחוצאה מזה קבלנו ביסוד פחות
17-18 ס"מ במקום 20 ס"מ. וכחוצאה מכך נכנס פחות מלט, לפי האחוז
הזה. את הדברים האלה אמרתי למהנדס בנוכחות הקבלן מר הרלינג.

מדדתי את היסודות. היסוד בביתי הוא 20 ס"מ. בבתיים שהשגחתי
עליהם נתנו יסוד 20 ס"מ. בבית שלי ניתן לי יסוד הגובה 20 ס"מ
וזו בסדר. בבתיים אחרים שהשגחתי בח' דצמבר לא נתנו את זה אף על
פי שאמרתי זאת למהנדס וב"כ הקבלנים מר הרלינג. הם הסתובבו שם
ושמעו זאת.

אני חוזר בי ממה שאמרתי קודם שבתים שהשגחתי עליהם נתנו יסוד
20 ס"מ. אינני יודע למה דווקא אצלי היסוד הוא 20 ס"מ.

אינני יכול להראות באצבע על שום בית. הרשת של הברזל גובהה
היה עשוי 10 ס"מ לפי הוראת המהנדס. הרשת הזו שטמו על הארמה מבלי
להרים אותו וכיסו אותה בכסוי שלא להרים את הברזל. לא נשאר יסוד
יותר מ-17-18 ס"מ. זה נוגע ליסודות שנעשו בחודש דצמבר כאשר השגחתי
עליהם, בזמן שהרשת הייתה גבוהה 16 ס"מ ולא פחות זה.

בחדשים הנאים לא נתנה אותו הקונסטרוקציה של ברזל לא אותה
הכמות וכל כן הרשת לא הייתה יציבה והגובה שלה לסיכך ירד ונעמד על
14 ס"מ. כאמרי שהיסוד גובהו 17-18 ס"מ אני אומר זאת מתוך השארה.

לא מדדתי את הגובה של היסודות. לא הייתי פעיל באגודה. לא
השתתפתי בכל האספות הכלליות. באותה אסיפה שהייתה הגרלה השתתפתי.
זה היה כנראה ב-1950. אינני זוכר אם השתתפתי באסיפה הכללית ביוני
1951. יש להניח שהקבלתי הזמנה. ידעתי אז על כל אניני הבניה. את
הדברים על כך מסרתי לוועד האגודה. המצב לא תוקן. כנראה לא הייתי
בישיבה הנ"ל.

לא אוכל לזכור מה שהיה לפני 6 שנים לא הייתי שבע דבון מהועד.
מדוע לא השמעתי את קולי באסיפה הכללית הנ"ל, יתכן שב-20.8.51
השתתפתי והשמעתי את הטרוניה שלי את דברי בני' 3 (ספר הפרוטוקולים)
בע' 6, מעבר לע' 6 וע' 7. מה שהוקרא לי משקף את מה שאמרתי באותה
ישיבה.

./.

בעדותי אמרתי 110-115 בלוקים. אי אפשר לדיוק. לא מצאתי פחות מטאה. במקרים שאני ראיתי עשו בלוקים מ-3 שקים. השגחתי על הבלוקים שעשו בשבילי. היה זה אותה הדבר בין 110-115. פה לא הצלחתי כמו ביסודות. זה בתוך ה-6 פעמים. לא יכולתי לעשות גם בשביל הבית הזה. אני אומר עובדות משלוש שקי מלט עשו כך וכן בלוקים. יודע לי שהבלוקים נעשו בקבלנות. אינני יודע מי הוא ראש הקבוצה. לא מצאתי אזנים קשובות לכל החלונות שלי.

XX לעו'ד דענאל :

ע' 35

מב פורת היה במעמד טוב כהיותו מארגן השכון. מעמדו היה טוב יותר מאדם שבא בפעם הראשונה ואומר מה שהוא. פורת כתור יו'ר האגודה איים על החברים והרכה חברים השכו שלא יצאו מהשכון. הועד הקודם פוטר משום שסוף סוף כאשר החברים הגיעו למקום ראו כמו עיניהם מה שהם לא יכולים לדעת אלא על פי שמיעה.

כשהסתובבתי בשטח הסתכלתי וראיתי שהעבודה לא מבוזעת בסדר וזה מה שענין אותי. אני לא סדרתי בס'מ את היסוד אבל אני יודע שהרשף היתה 16 ס'מ לפי גובהה ולכן נחקבלו התוצאה שהסברתי בעדותי. היסוד שלי שקעו. לטייר אמרתי חוץ תהליך העבודה. הוא לא שמע לי כאמרי שהבלוקים התפוררו התכוונתי לכך שנגעו כבלוק וחוא פשוט התפורר

עד תביעה מס' 7: ה' הר סלע לביא נשבע כחוק ומעיד:
אני עובד בבנק אוצר לחייל. אני מוסר לבית המשפט את המוצגים ח/12 ו-ח/13 שהבאתי אותם ממשרדי אוצר לחייל בע'מ, מקום עבודתי.

השקים באו בדרך קלירינג בבנק לאומי השקים האלה נטרעו לבנק לאומי; הכל בהחלט לכתוב מעבר לגב.

החלטה:

לער 8 ל"י שכר ערות שיוכנסו להוצאות המשפט.
נדחה להמשיך למחר 2.1.57 והודע בפני הנ"ל.
1.1.57

(-) א. מלחי

שופט

עו"ד דעואל ועו"ד לברון ב"כ החובע.

עו"ד קולודני ב"כ הנחבעת.

עד תביעה מס. 8 ה' טבק משה נשבע כחוק ומעיד:

הייתי חבר האגודה. מקצועי שפסן. על מצבם של כמה מחברי האגודה אוכל להעיד כי נקראתי למקום. הועד קרא אותי לתקן. המהנדס פישברג קבע שיש צורך לתקן. הוא נתן לי תכנית איך לתקן. הוא הכין את הסקיצות לתקון הבתים. היו 7-8 בתים מצבם של הבתים האלה רע מאד. הכי גרועים הבתים שקעו, ראו סדקים ואפשר לראות אור דרך הסדקים.

קודם תוקן בית אחד. זה היה ביתו של הצנע רוזדיאל.

זה היה לדוגמא. המהנדס רצה לראות איך אנחנו מתקנים.

לא קבלנו לתקון את שאר הבתים. בבית של רוזדיאל נעשה תקון ע"י הקבוצה שלי. חגורות מסביב, וכמה עמודים באמצע תחת היסוד ולמעלה. העמוד היה בחוץ האדמה.

לפני שתקנתי את הבית הבית היה נראה שמתפורר. אני לא הייתי נכנס לגור בדירה כזו. מצב שאר אצאא הבתים היה לא כל כך גרוע כמו הדירה של רענן. שם ראו את האור דרך הסדקים. הרוח בין הסדקים של האוויר החפשי היה 1-1/2 ט"מ. אין לי הסקיצות שדברתי עליהן קודם. מצב הבית שלי היה לא רע. רציתי להכניס לבד את הפנלים, כי לא היה לי מספיק כסף לשלם לקבלנים.

פנלים הם חתיכות הבולשות מסביב לקירות. לא נתנו לי.

אמרו לי רק דרך הקבלנים. אמרו לי שאפשר לעשות כל שנוי דרך הקבלנים.

ביתי נמצא במקום יפה של השכון. מגרשי גבוה. גרתי בביתי שנה וחצי אח"כ מכרתי אותו. כשמכרתי אותו לא מכרתיו כפי שקבלתי. שפרתי את הדלתות ע"י הוספת דלתות פניומיות, תריסים על חדר אחד, לול בנוי וארגז רוח לא כל כך יפה, מדרכה, גדר חייל, תקנתי פעמיים בור שופכין. תקנתי את הצנורות כי הם תמיד התפרקו, עשיתי זאת פעמיים במשך שנה. לא עשיתי גן. לא היו עצים.

אינני זוכר כמה שלמתי בזמנו בשביל הבית שלי. כשמכרתי את הבית קבלתי בעבורו, נרמה לי 4.500 ל"י. זה קבלתי לכיט. מזה שלמתי לוועד 500 ל"י ו-150 ל"י הפקדתי בשביל שטר. שלמתי עוד מטרים. הוספתי צנורות מים בחצר לפני מכירת הבית. אינני יודע מה הסכום של 500 ל"י ששלמתי לאגודה.

א לעו"ד קולודני:

במקצועי אני עובד כבר כמשך 8 שנים. שפסן עושה חבניות של בטון לשלד של הבנין. אני מבין בענייני בנין ובטון. אז היתה לי קבוצה קבלנים. היתה זו שותפות של 3 איש ואני הייתי בעל המקצוע השפסן. התקונים שאמרתי עליהם נעשו ע"י הקבוצה. פנו אל הקבוצה בשביל התקונים. פנה הועד של ישי. המדובר היה רק ב-7-8 בתים אלה הבתים שעומדים זה ליד זה הונאדי + אחד שהיה מן הצד האחר.

ע' 38

העגם היה שקיעת היסודות. הקבוצה קבלה רק בנין אחד לרוגמה. שלמו בשביל התקון הזה, מי שלם אינני יודע. הביאו לאשתי כסף. אז לא היה לי כסף בשביל הפנלים. זה לא נכלל בסטנדרד והיה צריך לשלם בשביל זה לחוד. כל דבר מחוץ לסטנדרד היה צריך לשלם במזומן. הוועד לא הרשה לי לבצע בעצמי את השפורים.

פולאק אמר לי שאי אפשר. לא ידוע לי על הסכס עם הקבלנים. חוץ מבור השופכין והמטיבות הייתי שבע רצון מהשכון שלי. אמרתי קודם שהבית שלי היה לא רע. היו מומים אבל זה היה לא רע. היו סדקים מחמת לחלונות. אלה הם דברים רגילים. בעוברי מצריף לשכון זה, זה היה זהב.

נכנסתי באמצע. כשנכנסתי לא היה חבור. האינסטלציה החשמלית היתה מוכנה. היו חוטים, צנורות ורק היה צריך לחבר על הרשת. אם המהנדס רשם שחטר אצלי 35 ל"י להשלמת החשמל, אני לא דברתי אתו ולא אמרתי לו כזאת. אינני יכול לזכור אם החשמל היה גמור. אינני יודע מה שהיו צריכים לעשות בבית ומה היה חסר. לא קניתי חוטי חשמל. אני זוכר שבקשתי נקודה נוספת מגרינברג ושלמתי בשביל זה. זה היה מחוץ לסטנדרד. אני חושב שה-9 נקודות של הסטנדרד היו אצלי.

אא לעו"ד דעואל:

אינני זוכר ממה שלמתי לאגודה על חשבון השפורים בחשמל. כאשר שלמתי בשביל הרשת חובר החשמל. בקשתי מגרינברג שיוסיף לי עוד נקודה. עבור זה אני חושב ששלמתי לוועד כי לא היה לי כסף לשלם מיד לגרינברג. אמרתי שהיו בבית מומים. בור שופכין והסדקים לא היו נראים אצלי.

ע' 39

עד חביעה מס. 9 סמל אוטנובסקי ישראל מס. 4478. אני אחד המשתכנים. כשעשו את השכון הייתי יוצא לפחות פעם בשבוע למקום לסייר. מאז התחלת העבודה ועד הסוף ראיתי איך שעושים בלוקים. התענייתי בעשית הבלוקים. לא פעם הייתי מנסה את החוזק שלהם בידיים. ראיתי שהבלוקים היו מתפוררים.

אני גר היום בשיכון. בקרתי במקום הרבה פעמים. התזקתי בלוקים ביד הרבה פעמים. הרבה חברים היינו מבקרים שם. הייתי בזמן שבנו את הבית שלי.

בדקתי את הבלוקים בזמן שבנו את הבית שלי. גם הבלוקים של ביתי התפוררו. לא לגמרי התפורר אלא נשבר לחתיכות. בביתו של ספקטור לא הצלחתי לשבור את הבטון. יתכן ששם היה עשוי הבלוק יותר טוב. חוץ מזה עד כמה שאני זוכר כל בלוק שלקחתי ביד נשבר.

במשך כל השנה ניסיתי 50 בלוקים ו-50 בלוקים נשברו. חלק נשבר טוח או חלק נשבר יותר. הכניסו אותם לבנינים. לא כל החברים ניסו את הבלוקים. יכול להיות שגם אחרים ניסו את הבלוקים.

כשהייתי בשטח הייתי נשאר שעה שעה וחצי. היו הרבה ערימות של בלוקים. לא הייתי בוחר ערימה מיוחדת. היו ערימות מונחות.

לא שאלתי כמה זמן עבר מיום עשיית הבלוקים. כשהייתי לוקח הבלוק אותו ביד לא היה את מי לשאול, כי זה היה עפ"י רוב אחרי שעות העבודה.

לפעמים כשהזדמנתי בשעות העבודה ראיתי כיצד שמים את הבלוקים לבתים. בד"כ הזדמנתי מחוץ לשעות העבודה. בבית שלי בקרתי יותר, גם בשעות העבודה וגם השקיתי את היסוד. נוכחתי בזמן יציקת היסוד, כי נודע לי מתי היא תתקיים. נוכחתי שם כדי שיהיה יותר שטח. הפו שוחים גם בירה. היה מצב רוח מרומם.

נוכחתי בשעה יציקת היסודות, אבל אני לא השגחתי ואילו הייתי אומר ששהו זה יעזור?

אני זוכר טוב שמנהל העבודה יעקב אמר לי שלעשיית הבתים שלנו יש צורך לשים עמודים מתחת ליסוד, כדי שלא יקרה משהו. ביתי הוא אחד משמונת הבתים שיסודותיהם שקעו. ביתי מס. היה מס. 83. הייתי נוכח גם אחרי היסוד כשבנו את הקירות.

בדקתי את הבלוקים, סתם, ללא כל תועלת. הייתי לוקח בלוקים והם היו נשברים, אמרתי לחברים, לוועד ראיתי מי שעשה שם את הבלוקים אני לא דברתי אתם. דברתי עם חברי הוועד של אז. גם אני הייתי זמן מה חבר הוועד. ראיתי שהבלוק נשבר. חשבתי שזה לא בסדר.

לא פניתי לקבלנים כי זה היה תפקידו של יו"ר האגודה. בוועד היו מדברים על זה. אני לא מכין תקנות שיכול לקבוע את חוזק הבלוקים. בישיבות הוועד היינו מדברים על כך ואז נאמר לי שאלה היו ההוראות שנתנו לאלה שעושים את הבלוקים וכך הם עושים.

ע' 41

בוועד הועלו שאלת הבלוקים ולזה התשובה היתה שעושים את הבלוקים כמו שצריך. אמרו שאלה שעושים את הבלוקים קבלו הוראה כמה בלוקים לעשות משק מלט.

אני לא זוכר אם הוזכרו מספרים כמו שעשו לכולם עשו גם לי. הבית שלי הוא מן האחרונים. אינסטלציה חשמלית אני סדרתי לבד. אני הרחבתי את התכנית של רשת החשמל, ואני שלמתי את החשמל אצאצאא לחשמלאי. נקודות הסנדרד של כולם קבלנו והרחבתי כרצוני.

אינני זוכר כמה נקודות הייתי צריך לקבל סנדרד. את התוספות שעשיתי בהשמל שלמתי לחשמלאי על חשבוני. המהנדס לא דבר אתי בענין החשמל ולא אמרתי לו שחטר אצלי חשמל ב-35 ע"י. כל האינסטלציה החשמלית סדרתי לפני כניסתי לדירה. אם כתוב בת/1 שחטר אצלי חשמל ב-35 ע"י זהו כנראה טעות.

XX לעו"ד דעואל:

אינני יודע מה נעשה עם החשמל אצל אחרים. הבלוקים שנגעתי בהם היו בלוקים בזמן העבודה. בזמן שעברו בהם.

מנהל העבודה יעקב אמר לי בפירוש שלמחות בכל שורה שלנו יש צורך לשים עמודים. בקשר לבלוקים ולעמודים אמר יו"ר הוועד שהם מטפלים בזה. תמיד היינו במעוץ זהם עשו מה שהם רצו, לכן התפטרתי.

אני זוכר שאפילו פעם לא רצו להראות לי פרוטוקול של ישיבה.

ע' 42

עד תביעה מס. 10 עמנואל שמואל נשבע כחוק ומעיד: אני גר בקרית אונו ואני בין המשתכנים. לעתים רחובות מאד בקרתי במקום הבניה. אני איש בנין. מקצועי טפסן. אני בקי בעץ וכמחירי עץ מסוף 51 המחיר הרשמי של עץ אורן קליר מ³ - בין 50-80 ע"י. מחיר רשמי מסוף 1950 עד תחילת 1952 המחיר הממוצע 65 ע"י.

המחיר בשוק השחור היה מ-220-320 ע"י והמחיר באופן ממוצע 250 ע"י. בשכונן כזה משתמשים בעץ הנ"ל לרהוט פנימי. בשכונן צריך להכניס 40 מ³ בערך. אם היית אומר לי שלכל השכונן יש צורך - 30 מ³ צריך להכניס וכו'.

עו"ד קולודני:
אני מתנגד. מחירי חומרים וכמויות אינם בהיקף המשפט.

עו"ד דעואל:
המקרה אנאלוגי להחלטה כב' בית המשפט בה כב' השופט דחה את ההתנגדות באותו ענין בקשר לעדותו של פקיד האחים "טייבר".

החלטה:
אני מקבל את טענתו של עו"ד דעואל ודוחה את התנגדותו של עו"ד קולודני.

אין צורך לרשום התנגדות מחדש מצדו של עו"ד קולודני והודע.
2.1.57

(-)

ההפרש בין 69 מ³ ו-36 מ³ הוא 33 מ³. 33 מ³ בשוק השחור הם בערך 9,000 ל"י. אם נפחית את המחיר הרשמי (1,150 ל"י) יצא 5875 ל"י. זה מהווה ההפרש כלירות בין מחירי השוק הרשמי והשוק השחור המתיחסים לכמות של 33 מ³ עץ אורן קלין בתקופת סוף 50 עד תחילת 52. להבא התקופה הנדונה היא מסוף 1950 עד תחילת 52.

בתקופה הנדונה היה המחיר הממוצע של טון מלט 15 ל"י ובשוק השחור בין 70-110, בכל זאת לא פחות מ-70 ל"י. 33 טון מלט שווים במחיר רשמי בערך 500 ל"י ובשוק השחור 1,300 ל"י. 1,800 ל"י מיצגים את ההפרש בין מחירי מלט רשמי למחירי המלט בשוק השחור. המחיר הרשמי של 3 עץ לבן היה בתקופה הנדונה 36 ל"י, המחיר של שוק שחור שלמתי עד 140 ל"י, זה לא ירד מ-80, הממוצע 110 ל"י.

ההפרש בין 220 מ³ עץ לבן 283 מ³ הוא 56 מ³. במחיר הרשמי 2,016 ל"י ובמחיר השוק השחור 6,160. ההפרש הוא 4.144 ל"י.

בתקופה הנדונה ה' פורח התנהג מאד רודני (דיקסטוריאלי). מי שטען נגדו היה מסתכן שיוציא אותו מהאגודה.

נדחה ל-3.1.57 להמשך.

והודע. 2.1.57.

(-) א. א. מלחי

שופט.